

Առաքինի
կյանք
լուսավորություն

Նաչի Շերֆան

Առաքինի կյանք *լուսավորություն*

Մեկ այլ տեսակետ

Բեղմնավորվել է Կարեն Սողոմոնի կողմից
և Նաջի Շերֆանը

Տեքստը գրված է Նաջի Չերֆանի կողմից
Նկարիչ՝ Ելենա Չիրդարիս
Խմբագրել է Կարեն Սողոմոնը
Հրատարակիչներ՝ CCM International
5 Կոնիցիս, Մարուսի, 15125, Աթենք, Հունաստան
Գեղարվեստական ղեկավար՝ Դորա Ստավրոպուլու
Տառատեսակը՝ Նաջի Շերֆան

Նախաբան

Պատկերացրեք, որ պատրաստվում եք քնել և երկու ամիս հետո արթնանալ նոր աշխարհում: Պատկերացրեք, որ ձեր ընտանիքը և ընկերները խոսում են ձեզ հետ և պլաններ են կազմում, մինչ դուք լուռ պառկած եք այնտեղ: Մայրդ սվիտեր է հյուսում. Ձեր ընկերուհին կիսվում է միջնակարգ դպրոցի բոլոր նորություններով, իսկ ձեր հայրն ամեն օր ասում է ձեզ երեք բան. համբերությունը առաքինություն է, ամեն ինչի համար ժամանակ կա և մի վախեցեք: Նրանք երբեք չեն կասկածում, որ դուք արթնանալու եք, չնայած բժիշկներն ասում են, որ եթե արթնանաք, չեք քայլի, չեք խոսի և չեք տեսնի:

Այժմ պատկերացրեք, որ ձեր 18-ամյակի օրը դուք առաջին անգամ բացում եք ձեր աչքերը ութ շաբաթվա ընթացքում: Դուք հիվանդանոցային սենյակում եք, որտեղ բոլորը ձեր շուրջը պատրաստ են նշելու ձեր ծննդյան օրը: Աթենքում ապրող երիտասարդի համար սա իր երևակայությունը չէր... դա իր իրականությունն էր:

1978 թվականի նոյեմբերի 20-ին ծնվել է Ջորջ և Սանա Չերֆանների երրորդ որդին: Նրան անվանել են Նաջի, որը արաբերեն նշանակում է «աղոթք առ Աստված»: Տասնյոթ տարի անց Նաջին ուղեղի տրավմատիկ վնասվածք ստացավ մոտոցիկլետի վթարից հետո, որի ժամանակ նրա ընկերը՝ վարորդը, անմիջապես սպանվեց: Նաջին կոմայի մեջ է ընկել, և բժիշկները իրատեսորեն հայտնել են նրա ընտանիքին, որ ապաքինման հնարավորությունները շատ սահմանափակ են: Հավանաբար նրանք չգիտեին նրա անվան մասին կամ հավատում էին աղոթքին:

Նաջիի ընտանիքը ընկերներ ուներ աշխարհի շատ մասերում, և այդ ընկերները հավատում էին, որ նա կարթնանա և նորից կսկսի ապրել: 1996 թվականի նոյեմբերի 20-ին նա բացեց աչքերը և շարժեց ոտքի մատները: Նա կույր

էր, խուլ, համր և անդամալույծ: Հետագայում նա նշեց, որ երկու անգամ երեխա է եղել՝ մեկ անգամ, երբ ծնվել է, և մեկ անգամ՝ երբ դուրս է եկել այդ խորը, լուռ քնից:

Ինձ ծանոթացրին Նաջի Շերֆանի հետ 1997 թվականի վերջին: Հունաստանում և Գերմանիայում ֆիզիոթերապիան հրաշքով վերականգնեց նրա քայլելու և խոսելու ունակությունը, սակայն նա պետք է բարելավեր իր խոսքն ու շնչառությունը: Նրա համալսարանի ուսուցիչն իմ անունը առաջարկեց իր մորը, ով փնտրում էր մեկին, ով կաշիսատի Նաջիի ձայնի հետ: Մեր հանդիպած օրը սկսվեց համագործակցության, ընկերության և ճանապարհորդության: Ինը տարի անց Նաջին դեռ ոգեշնչում է ինձ և բացում իմ միտքը կյանքի հնարավորությունների համար: Նա հմայում և հիացնում է ինձ իր ճշմարտության և հումորի զգացումով: Սա այն է, ինչ նա փնտրում է կյանքում... ճշմարտությունն ամեն գնով: Ինչ-որ մեկը մի անգամ ինձ ասաց, որ ճշմարտությունը կազատի քեզ, բայց նախ դա քեզ կբարկացնի: Գուցե գայրույթը փոփոխությունների կատալիզատոր է: Միգուցե վիշտը շրջադարձային է կյանքում կարևորը գնահատելու համար: Միգուցե մենք կորցնում ենք որոշ բաներ, որպեսզի ստանանք մյուսները: Նաջի Շերֆանի համար կյանքը մարտահրավեր է և համբերության վարժություն իր, ինչպես նաև ուրիշների համար: Իր կյանքը վերականգնելու Նաջիի վճռականությունը նկարագրված է մի գրքում, որը նա թելադրեց ինձ, որը կոչվում է «Վիրտուալ համբերություն»: Այն փաստում է ճանապարհորդության սկիզբը մի իրադարձությունից, որը կարող էր ողբերգություն համարվել: Այնուամենայնիվ, մարդն ունի ընտրելու ուժ, իսկ Նաջի Շերֆանը ընտրում է իրերին այլ տեսանկյունից նայել: Նա ասում է, որ ցանկացած երկու վայրկյան լուսաբռնկիչ կարող է ընդմիշտ փոխել ձեր կյանքը: Նա պետք է իմանա... Դա նրա հետ պատահեց: Նա աշխարհին նայում է ազնվության աչքով՝ խորապես փնտրելով գոյության իմաստը: 1996 թվականին կոմայից դուրս գալուց ի վեր Նաջին մոտիվացված և ոգեշնչված է գրել վթարի հետևանքով իր կյանքում տեղի

ունեցած փոփոխությունների մասին: Վերջին հետազոտությունները ցույց են տալիս, որ մարդիկ, ովքեր գրում են իրենց ապրած տրավմատիկ իրադարձությունների մասին, ապաքինվում են ավելի արագ և ավելի լավ են բուժվում էմոցիոնալ առումով: Նաջիի վերականգնման առաջին մի քանի ամիսներին նա գիտեր, որ ցանկանում է կիսվել իր պատմությամբ: Միգուցե նա լիովին տեղյակ չէր իր դրդապատճառին, բայց համառեց՝ սկզբում թելադրելով այն, իսկ հետո՝ գրելով ամեն ինչ:

1997-ից մինչև 2003 թվականները երեք փոքր գիրք թողարկվեցին: Առաջինը՝ «Վիրտուալ համբերությունը» 1996 թվականին նրա վթարին հանգեցրած իրադարձությունների նկարագրությունն է: Այն ներառում է վերականգնման փուլերը, որոնք նրան հանգեցրել են Հունաստանի, Գերմանիայի, Կանադայի և ԱՄՆ-ի վերականգնողական կենտրոններ: Նա գրում է իր սրտից և ուրիշների խոսքերը կյանելուց: Այս գրությունները ձուլվել են կյանքի փիլիսոփայության մեջ: 2003 թվականի ամռանը նա խմբագրեց այս կյանքի փիլիսոփայության էջերն ու էջերը և այն վերածեց մի բանի, որը նա անվանում է «Ոգեշնչող մտքերի և գրի փոքրիկ գիրք»: Եթե այս ամենը մի փոքր լուրջ է հնչում, ապա պետք է իմանաք, որ Նաջին էլ հումորի զգացում ունի: Նրա վերջին գիրքը՝ «Առաքինի կյանք-պայծառություն», հիմնված է մուլտիերոսի վրա, որը շատ նման է Նաջիին: Այն պարունակում է տարօրինակ դիտարկումներ և գաղափարներ, որոնք նա ցանկանում է փոխանցել ուրիշներին՝ հույս ունենալով, որ նրանք կտեսնեն կյանքի ավելի պայծառ կողմը, անկախ ամեն ինչից: Նա մեզ ասում է, որ կյանքը նման է կաթի շի... թույնի մի փոքր կաթիլը կարող է փչացնել ամբողջ շիշը: Այն, ինչ մենք պետք է հիշենք, այն է, որ «այնտեղ շատ ավելի շատ հույս կա»: Վերջապես, Նաջին խրախուսում է մեզ գտնել լույսը ներսում և թույլ տալ, որ այն փայլի: «Մենք բոլորս ունենք հաշմանդամություն, բոլորս էլ ինչ-որ բան ունենք հաղթահարելու»:

Կարեն Սողոմոն

Կասկած չկա

Ժամանակին Նաջի անունով մի տղա վագում էր Աթենքի փողոցներով՝ մի ձեռքում ծխախոտը և արտաժամյա աշխատունակ միտքը: Նա սահմաններ չգիտեր և ամոթ չուներ: Նրա հետաքրքրությունները կյանքում արագ մեքենաներն էին, արագ հեծանիվները և գեղեցիկ աղջիկները: Մի օր, երբ նա արագ անցավ իր թաղամասի փողոցներով, նա ընկավ հեծանիվից և վնասեց գլուխը:

Խոր քուն

Նրան շտապ տեղափոխեցին հիվանդանոց, որտեղ նա ութ շաբաթ պառկած էր լուրջան և միթուրջան մեջ: Մեկից վեց «կոմայի սանդղակում» Նաջիի խորը քունը վեցն էր:

Ծննդյան օր

Վերջապես, իր տասնութերորդ տարեդարձին, նա արթնացավ: Նրա աշխարհում ամեն ինչ փոխվել էր այդ խորը, հանգիստ քնի ընթացքում: Նրա աչքերը բաց էին, բայց նա չէր տեսնում: Նրա ոտքերը և ձեռքերը ճիշտ տեղում էին, բայց նա նախկինի պես չէր զգում դրանք: Նա բերանը բացեց խոսելու, բայց ոչ մի խոսք դուրս չեկավ:

Ճամփորդություն

Նա հասկացավ, որ շատ աշխատանք ունի անելու, հավաքեց ճամպրուկները և սկսեց ճանապարհորդել իրեն գտնելու համար: Երբ նա ճանապարհորդում էր աշխարհով մեկ տարբեր վերականգնողական կենտրոններ, Նաջին եզրակացրեց, որ պետք է ընտրել մեկ կենտրոն, որպեսզի նա չդառնա բոլոր արհեստների ջոկը և ոչ մեկի վարպետը: Նա ամենուր հանդիպում էր ընկերասեր մարդկանց: Շատերն օգնություն էին առաջարկում և ցանկանում, որ նա խաղա իրենց թիմում:

Բուժող

Երբ նա դարձավ ավելի լավ խաղացող, նա հասկացավ, որ միայն կատարյալ պրակտիկան է կատարյալ դարձնում: Կատարելությունը տեղի կունենա, բայց դրա համար ժամանակ է պետք ճիշտ տեղի ունենալու համար: Նրա լավագույն վարժություններից մեկը վազքուղու վրա քայլելն էր, միայն առաջին քայլի մասին մտածելը և լուրերը դիտելիս ինքնաբերաբար շարունակելը: Այդպիսով նա վերապատրաստեց իր մկանները և ավելի լավ տեղեկացված

Կենսահետադարձ կապ

ԿԵՆՍԱՐԵՏԱԴԱՐԶ ԿԱՊ

Նաջին ստիպված էր վերակրթել իր մկանները, ուստի 1999 թվականին նա ընդունվեց Մայամիի համալսարանի բժշկության դպրոցի կենսահետադարձ կապի լաբորատորիա, որը մշակվել էր լաբորատորիայի տնօրեն դոկտոր Բեռնարդ Բրուկերի կողմից: Նաջինն դուր էր գալիս կենսահետադարձ կապի բուժումը, քանի որ դա նման էր գրաֆիկայի հետ խաղ խաղալուն: Նրա ձեռքերի և ոտքերի շարժումները համակարգչում երևում էին տարբեր գույներով: Այս խաղը նրա ուղեղին սովորեցրեց, թե ինչպես ճիշտ հրամաններ տալ իր մարմնի տարբեր մասերին: Նրա մկանները լավ էին սովորել, և երբ նա ավարտեց կենսահետադարձ կապը, նրանք շատ ավելի լավ էին վարվում և հնազանդվում:

ԻՆՉ ՁԼՆԻ ՏՐԱԿԱԱ:
 ԻՆՁՆԻՑ ՊԱՅԱՆՁԿԵՑ 214 ՕՐ
 ԴՐԱ ԳԱՄԱՐ
 ՈՐԱՆԿ ԼԻՆԵԼ
 ՄԻ ԱՉՔՈԿ ԱՆԵԼ
 ԻՆՉ-ՈՐ ՄԵԿԻՆ !!

Դա շատ ծանր աշխատանք էր, բայց նա միշտ հաճույք էր ստանում խաղից: Նա սովորեց աշխատել՝ հավատալով իր կարողությանը, քանի որ կարողությունն առանց աշխատանքի ոչինչ է: Նա ջանք թափեց և ասաց՝ երբեք մի ասա երբեք: Նա ասում է, որ միայն երբեք մի ասա նրան, ինչը բացասական է թվում: Դա հենց այդքան պարզ է:

Մարզիչ

Մի օր նա նայեց դաշտին, երբ այն դատարկ էր ու հասկացավ, որ ժամանակն է միայնակ խաղալու: Նա հասկացավ, որ մենք բոլորս նույնն ենք տարբեր ձևերով: Յուրաքանչյուր ոք ունի իր հատուկ տաղանդը: Նա դարձավ իր սեփական մարզիչը և գտավ մի բան, որին անհրաժեշտ էր միայն մեկ խաղացող:

Թայ Չի

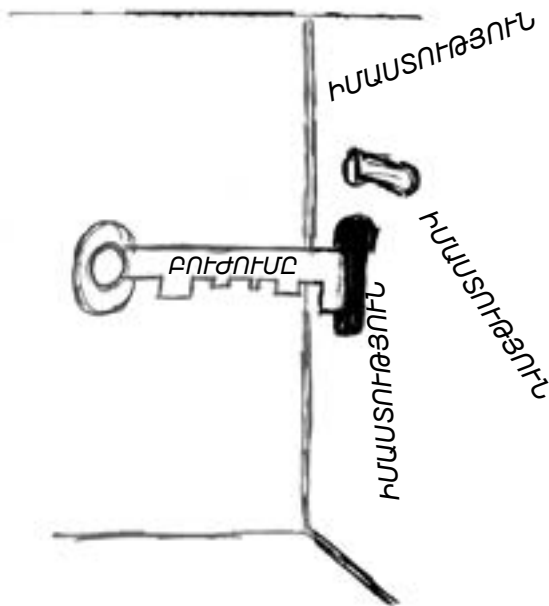
Մա տայ-չի էր, և նա դա հայտնաբերեց Բիսքայնի առողջության և ապրելու ինստիտուտի միջոցով: Թայ Չին դարձավ ոչ միայն նրա ամենասիրած խաղերից մեկը, այլև նոր ապրելակերպը: Նա աշխատել է այս կարգով երեք տարի, և երբ նա ուշադիր անցնում էր շարժումների միջով, նրա միտքն ու մարմինը դառնում էին մեկ: Թայ Չիի այս տեսակը կոչվում էր Լիուհերաֆա; ութ մեթոդ, վեց ներդաշնակություն, մեկ սիրտ, մեկ միտք: Նա սովորեց կենտրոնացման վարժություններ, որոնք օգտագործում են շնչառությունը և շարժումը: Այս վարժություններից մի քանիսը նաև օգնեցին փոխանցել կարողությունները նրա ուղեղի մի կիսագնդից մյուսը:

Պատկերացնել

Մայամիում ապրելու ժամանակ նրա ընկերները՝ Ռենդին և Օլգան, նրան անվանում էին Անձրևի մարդ, քանի որ նա անընդհատ կրկնում էր բաները: Նրանք նաև ասացին, որ նա հիշեցրել է իրենց Ֆորեսթ Գամպի մասին, քանի որ նա շատ անգամ ծեծել է նրանց պինգ-պոնգում: Իր կենսահետադարձ վարժությունից նա պատկերացնում էր այն ամենը, ինչ ուզում էր անել, և երբ միտքն անում էր դրանք, մարմինը հետևում էր: Ջրային դահուկ վարելու պատկերն այնքան մնաց նրա ուղեղում, որ մի օր նա ընկերոջ հետ մեքենայով գնաց ծովի մի գեղեցիկ վայր, մտավ ջուրը և իրականում յոթ տարվա ընթացքում առաջին անգամ դահուկներով սլալոմ վարեց:

Բանալի

Դա նրան ստիպեց իրեն ավելի ուժեղ զգալ, քան երբևէ, և այժմ նա հասկացավ, որ վերականգնման բանալին թերապիան և համբերությունն է: Նա այլևս չէր պահպանում հին մտածելակերպը: Վերջապես, նրա միտքը բաց էր ամեն ինչի համար, ինչ հաճելի է և հրաշալի, բոլոր նոր գաղափարները, քանի որ նա գտավ այն, ինչ լավագույնն էր իր համար:

Մտածողություն

Որոշ գիշերներ երկար համբերության և կենտրոնացման օրվանից հետո Նաջին արթուն պառկում էր՝ լսելով իր գլխում հնչող «բլա, բլա, բլա» ձայները, և նա մտածում էր, թե ինչի մասին չպետք է մտածել: Նույնիսկ սա պահանջում էր որոշակի կենտրոնացում!!!

Ուսուցանել

ԲԱՐԱ ԴԱՍԱՐԱՆ:
ԻՄ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆՈՒՆ Է «ՓՈՐՁ»
ԵՎ ԵՍ ԶՈ ՈՒՄՈՒՑԻՉՆ ԵՍ ԱՅՍ
ՃԱՆԱԴԱՐՅՈՐԴՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ,
ՈՐԸ ԿՈՉԿՈՒՄ Է ԿՅԱՆԵ!!

Մի անգամ նա երագում տեսավ, որ դասասենյակում է և նայում է գրատախտակին: Նա լսեց մի ձայն, որն ասում էր. «Բարի լույս դասի: Իմ անունը փորձ է, և ես քո ուսուցիչն եմ «Կյանք» կոչվող դասի համար: Այս երագից հետո Նաջին սկսեց իրերին տեսնել նոր վերաբերմունքով և այլ հայացքով:

Բռնել

Նա տեսավ, որ իր կյանքը կերտված է իր առջելից անցնող հրաշքներից: Նրան մնում էր միայն հանել ցանցը, որպեսզի բռներ նրանց, երբ նրանք պատվում էին նրա գլխի շուրջը:

Օրական

Նա տեսավ, որ ամեն պահ նվեր է, և դրա համար էլ այն կոչվում է ներկա: Նրան մնում էր միայն բացել իր սիրտը, որպեսզի ստանար իրեն շրջապատող օրինությունները:

Կարթիկ

Նա գիտեր, որ մի փոքրիկ բան կարող է փչացնել լավ տրամադրությունը, բայց վերջապես, այնտեղ շատ ավելի շատ հույս կա: Ոչինչ չի գերազանցում դրական մտավոր վերաբերմունքը, «PMA», անկախ ամեն ինչից: Նա նայեց մեծ պատկերին և երբեք թույլ չտվեց, որ իր կյանքում փոքր բացասականներն աճեն:

Առեւտուր անջատել

Վերջին, բայց ոչ պակաս կարևորը, նա հասկացավ, որ որոշ բաներ պետք է կորցնել, որպեսզի մյուսները գտնվեն: Տղան, ում անունը նշանակում է «աղոթք առ Աստված», համբերությամբ է ճանապարհորդում և խաղում քաջությամբ: Նա գիտի իր նպատակակետը և ոճով գնում է այնտեղ:

Ոգեշնչված ճանապարհին

Հետևյալ խոսքերն ու պատկերները Նաջիի վերականգնման ընթացքում մարդկանց հետ շփվելու փորձի արդյունք են: Նրա համար դա եղել է հարուստ ու բազմազան ճանապարհորդություն՝ ինքնաբացահայտման բազմաթիվ հնարավորություններով:

Կանոն

«ՎԱՅ: ՄԵՆԶ ԲԱՑԱՐՁԱԿԱՊԵՍ ԲԱՐՂԱՑՆՈՒՄ ԵՆԶ ԿՅԱՆԵԸ»:
ԹՆԴԱՆՈՒԹԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ ՄՈՇԱԿ ՍՊԱՆԵԼՈՒ ՉԱՄԱՐ..

Նա սովորեց, որ կյանքը պարզ է, և որ միայն մարդ արարածն է բարդացնում ամեն ինչ: Նրա նոր կարգախոսը դարձավ «K.I.S. պարզ պահելով»:

Աչքը

ՄՐԳԵՐ
ԲՈՒՅՍԵՐ
ԶՈՒՐ
ՀՅՈՒԹ

ԿԱՐՏՈՖԻԼԻ ՉԻՊՍ
ՔԱՂՅՐԱՎԵՆԻԷ
ԿՈԿԱ
ԳԱՐԵԶՈՒՐ

ՄՊՈՐՏԱԶԵԵՐ

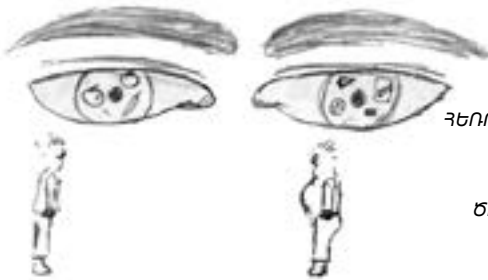
ՀԵՈՒՐՏԱՅՈՒՅՑ

ԱԿՏԻՎ ԿՅՆԱԷ

ԾՈՒՈՒԹՅՈՒՆ

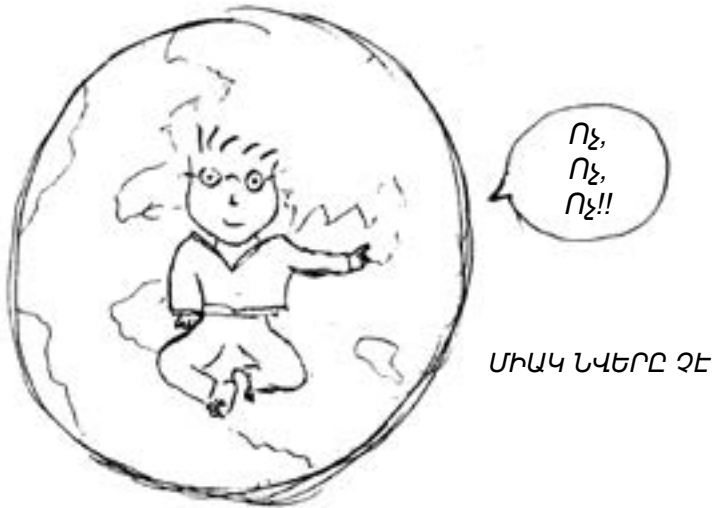
ԱԿՏԻՎ ՄԻՏԷ

ԱՐԱՐԱՅՈՒՐ

Տեսողական թերապիան օգնեց նրան համակարգել և կարգապահել տեսողությունը: Նա բացահայտեց, որ եթե մեկ աչք տեսնում է այն բաները, որոնք իրեն երջանիկ են դարձնում, կյանքում ամեն ինչ ավելի դրական է դառնում: Բայց եթե մյուս աչքը, միեւնույն ժամանակ, տեսնում է այն բաները, որոնք նրան դժբախտ են դարձնում, նրա ճանապարհին միայն բացասական բաներ են հայտնվում: Նա հասկացավ, որ կարգապահությունը նույնիսկ ավելի կարևոր է, քան տեսողությունը:

Կենտրոն

Թերապիա անելիս Նաջին հասկացավ, որ ինքը աշխարհի կենտրոնը չէ, և որ ուրիշի տարածության և զգացմունքների մեջ լինելը լավ բան է: Նա փորձեց ուրիշների զգացմունքները վեր դասել իրենից և իմացավ, որ ինքն այս աշխարհում չի ապրում: Ավելի լավ հասկանալով ուրիշներին՝ նա սկսեց կոլեկտիվ կերպով նայել աշխարհին, դարձավ թիմային խաղացող և մարդկանց տվեց իրենց սեփական տարածքը:

Այնտեղից

«ԿՅԱՆԸ
ԳԵՂԵՑԻԿ Է,
ՊԱՐԶԱՊԵՍ
ՊԵՏՔ Է
ԻՄԱՆԱԼ,
ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ
ԱՊՐԵԼ ԱՅՆ»:

ՏԵՍԵՔ ՊԱՏԻՑ
ԱՅՆ ԿՈՂՄ

Վթարի և ապաքինման ընթացքում ապրած տառապանքների պատճառով կյանքը նոր իմաստ ստացավ և գեղեցիկ դարձավ նրա համար: Նա պարզապես պետք է իմանար, թե ինչպես ապրել: Նա տեսավ սեփական գոյության պատից այն կողմ ու հասկացավ, որ դժգոհելու առիթ չկա: Դա նկատի ունենալը օգնեց նրան նայելու մեծ պատկերը և առաջ շարժվելու պատճառ տվեց:

Հաջողություն

Թերապիայի երկար օրերի ընթացքում նա սովորում էր այն շարժումներն ու ժեստերը, որոնք բոլորիս համար սովորական բան է: Նա պետք է մտածեր, թե ինչպես պետք է շարժվեն ձեռքերը թխվածքաբլիթ բռնելու համար և ինչպես պետք է շարժվեն ոտքերը, որպեսզի նա քայլի: Անհաջողությունն ու հաջողությունը նրա ուղեկիցներն էին ամբողջ ճանապարհին, ուստի կասեր՝ հաջողությունը ներսից շրջված ձախողում է և շարունակիր:

Լեռ

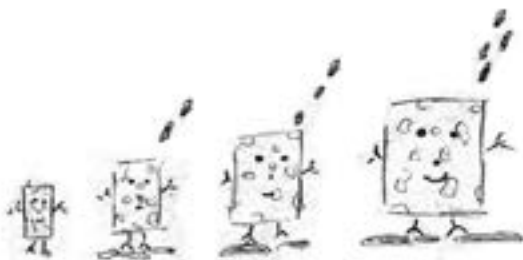

ԼԵՌԱՆ ՀԱՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՆՊԱՏԱԿ ՄԻ ԴՐԵՔ ՄԻԱՅՆ
ԴԵՊԻ ԱՍՏԴԵՐԸ, ՆՊԱՏԱԿ
ԴՐԵՔ ԴԵՊԻ ՀԻՍՈՒՄ
ՔՐԻՍՏՈՍԸ:

Երբ նրա հավատքն անում էր, նա սկսեց կասկածի տակ դնել իր համոզմունքները: Նա ինքն իրեն ասաց. «Եթե ուզում ես հասնել լեռան գագաթին, նպատակ դրիք դեպի աստղերը»: Աստուծոյ հետ ասիկա ըսելով՝ ան ըսաւ. «Եթէ կ'ուզես լեռան գագաթին հասնել՝ ձգտիր Քրիստոսին եւ աչքդ Յիսուսին վրայ պահել»:

Սպունգ

Նա հիշել է, թե ինչ է ասել իր բժիշկներից մեկը իր վիճակի մասին. «Վնասվածքային վնասվածքից հետո ապաքինվող ուղեղի լավագույն անալոգիան սպունգն է: Սկզբում այն չորանում է, հետո փակվում: Այնուհետև այն դառնում է մի փոքր փափուկ: ջրի առաջին նշանը, նորից ուշագնաց դառնալու նման մի բան: Սպունգը թրջվում է և սկսում բացվել, լուսավորության ճանապարհը ընդլայնում է միտքը: Դրանից հետո ուղեղը դառնում է թաց և պտղաբեր: Վերջապես, սպունգը այնքան լցված է ջրով, որ ամբողջը կարող է գնալ հոսքի հետ: Սա միտք է, որը ցանկանում է թաց մնալ»: Եվ այսպես, նա առաջ շարժվեց...

Էգո

*Ես ավելի լավ մարդ լինելու ուժ ունեմ, բայց դա
այնքան դժվար է!!*

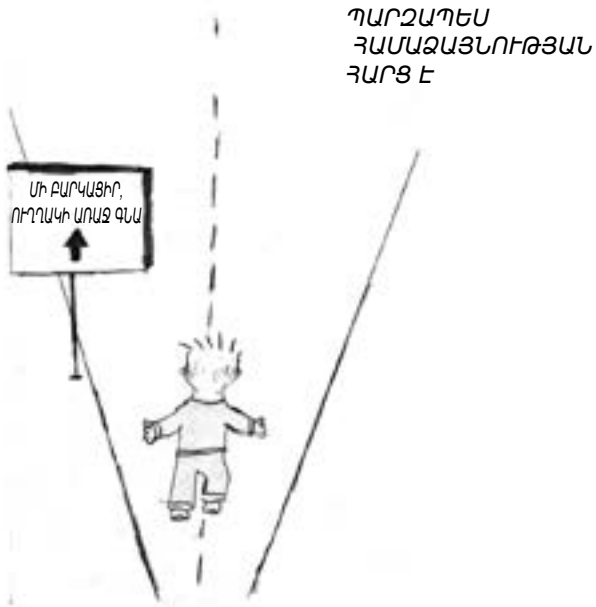
Իմ «Էգոն» խանգարում է ինձ

*և երկուսի միջև կռիվը
շարունակական է:*

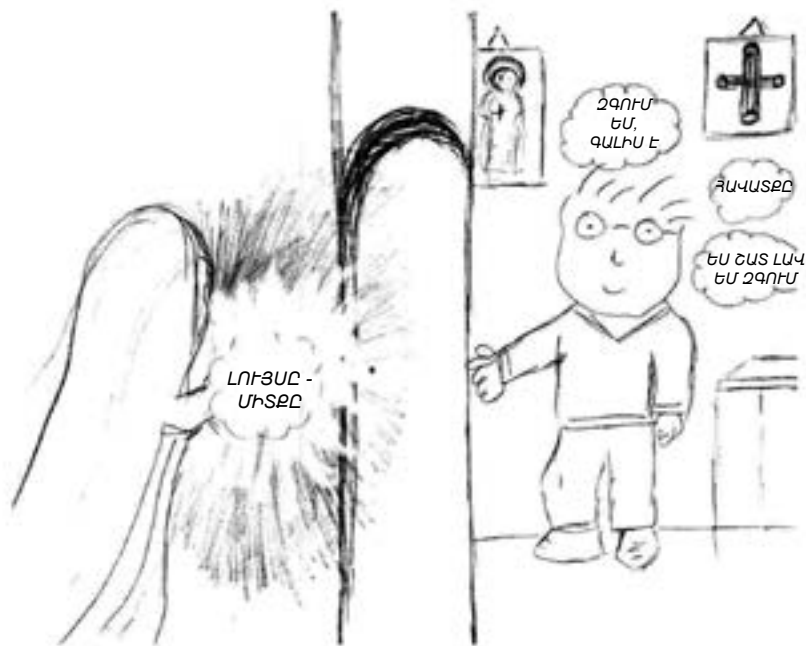
Ինչպես միշտ, ներքին կոնֆլիկտները ապակայունացնող էին և կասկածի կրիտիկական պահի միջով անցնելիս նա գրել էր. «Երբեմն ես ինձ զինվոր եմ զգում: Ճակատամարտը ներառում է կռվել, թե ով եմ ես իրականում, ինչ ես զգում եմ, որ կարող եմ անել, և ինչ որոշ բժիշկներ կարծում են, որ չեմ կարող: անել: Ես գիտեմ, որ կարող եմ հաղթել, բայց դա շատ դժվար է: Իմ էգոն խանգարում է, և միշտ կա այս պայքարը նրանց ակնկալիքների և իմ վստահության միջև: Ես միշտ հասնում եմ այն ամենին, ինչին մտածում եմ»:

Ճանապարհ

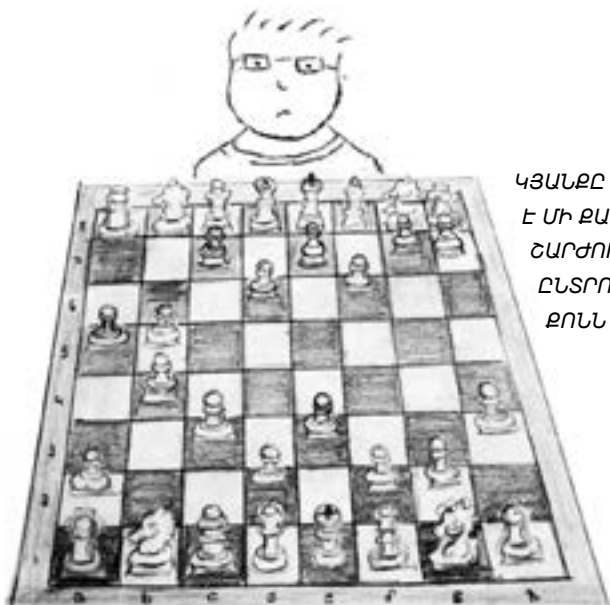
Բազմաթիվ տարբեր վերականգնողական կենտրոնների հետ շփվելու արդյունքում նա դիմացավ ուրիշների դատողությանն ու քննադատությանը: Երբ դա զայրացրեց նրան, նա ինքն իրեն ասաց. «Մի՛ բարկացիր, պարզապես առաջ գնա»: Նա հասկացավ, որ ամեն ինչ կապված է համաձայնության հետ և գրեց. «Ուր էլ որ լինեմ, ես պետք է պարեմ նրանց ճանապարհը՝ կառչած մնալով իմ անհատականությանը»:

Եղեք Դրական

Քննադատությանը նրբանկատորեն վարվելով՝ նա ավելի ուժեղացավ և առաջ շարժվեց: Իր օրագրում նա գրել է. Մենք բոլորս գեղեցիկ մարդիկ ենք: Ամբողջ աշխարհում բոլորը քննադատության են ենթարկվում. Քննադատությանը ձեր արձագանքն է, որը կարող է բացասական իրավիճակը վերածել դրականի: Չնայած լեզուն ոսկորներ չունի, այն կարող է կոտրել բազմաթիվ ոսկորներ:

Շախմատ

ԿՅԱՆՔԸ ԲԱՂԿԱՑԱԾ
Է ՄԻ ՔԱՆԻ
ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐԻՑ,
ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՔՈՆՆ Է

Նա հաճախ էր շախմատ խաղում ու ամեն քայլի հետ որոշում էր խաղի ելքը: Նա գրել է. «Կյանքը նման է շախմատի. մեկ սխալ քայլ, և ամեն ինչ կարող է փչանալ: Այնուամենայնիվ, մենք շարունակում ենք փորձել՝ երբեք չհանձնվելով: Կյանքը կազմված է բազմաթիվ քայլերից և ընտրություններից, և ես պատասխանատու եմ դրանցից յուրաքանչյուրի համար»:

Վերջապես Լուսավորվեց!?

Նշում հեղինակից

2001 թվականին հեղինակը սկսել է աշխատել ընտանեկան բիզնեսում որպես գրաֆիկական դիզայներ և ներկայումս ղեկավարում է ընկերության վարչարարությունն ու PR-ը: 2005թ. մայիսին ավարտել է BCA-ն (Աթենքի Բիզնես Քոլեջ)՝ ստանալով էլեկտրոնային Բիզնեսի ստոցիացիա: Մայամիում ապրելու ընթացքում նա սովորել է մուլտիմեդիա Ֆորտ Լոդերդեյլի արվեստի ինստիտուտում և հղացել իր երեք գրքերի ձևավորման գաղափարը: Վիրտուալ համբերությունը ավարտվել է 1998 թվականին և պարունակում է նրա վթարի և վերականգնման մանրամասները: Ոգեշնչող մտքերի և գրի փոքրիկ գիրքն ավարտվել է 2003 թվականին: 2004 թվականին նա ավարտեց «Առաքինի կյանքի լուսավորությունը» պատկերների և բառերի հավաքածուն, որը միավորում է իր հումորի զգացումը, փորձառությունն ու փիլիսոփայությունը: Այս գիրքը բացահայտում է մի մարդու, ով ապրում է քաջությամբ, դրական մտավոր վերաբերմունքով և Աստուծո հետ անձնական հարաբերություններով: Նա կարծում է, որ մարդիկ շարունակում են անել իրենց ողջ կյանքում՝ դիմակայելով նոր մարտահրավերներին: Նա կենտրոնանում է որակի վրա՝ ոչ միայն ինչ-որ բան անելով, այլ լավ անելով:

«Ճանապարհի բացել լույսի համար»

Ներսում լույսը գտնելու համար մենք երբեմն պետք է զնանք կատարյալ խավարի մեջ: Նայելով մեծ պատկերին՝ այս գրքի հերոսը ստվերում է իր բացասական ազդակները և մի տրավմատիկ փորձառությունից մի ամբողջ նոր կյանք է ստեղծում: Ճամփորդեք Նաջիի հետ, քանի որ նա առաջարկում է տարօրինակ դիտարկումներ ուղեղի վնասվածքի պատճառով կոմայի մեջ գտնվելուց հետո մտավոր և ֆիզիկական վերականգնման ճանապարհին: Նա կարծում է, որ կյանքում միշտ կա ավելի լուսավոր կողմ, անկախ ամեն ինչից: